

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-10-000 145
Бања Лука, 14.6.2010. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Реџиба Бегића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С. Л., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Н. Б. из Б. Л., изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжк-07-000 004 од 08.6.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.6.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С. Л., изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжк-07-000 004 од 08.6.2010. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжк-07-000 004 од 08.6.2010. године, одређен је притвор оптуженом С. Л., након изрицања пресуде, којом је оглашен кривим због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ), за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) година, а казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци, изречена пресудом Основног суда у Градишци број К-205/08 од 15.6.2007. године и пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Кж-07-000 281 од 16.12.2007. године, је узета као утврђена, па је примјеном члана 42. став 2. тачка 2. и члана 43. став 1. Кривичног закона Републике Српске, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци. Притвор је одређен из разлога прописаних одредбом члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку – Пречишћен текст (у даљем тексту: ЗКП – Пречишћен текст) и по том рјешењу може трајати најдуже 9 (девет) мјесеци, од дана изрицања пресуде.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог Н. Б. из Б. Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и оптуженом укине притвор, или да се то рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се оспорава жалбом и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП – Пречишћени текст, жалба наводи изостанак ваљаних разлога за продужење притвора оптуженом, и након изрицања осуђујуће пресуде, по успостављеном притворском разлогу, садржаном у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП – Пречишћени текст, наглашавајући да је то посљедица погрешно утврђеног чињеничног стања. У оквиру чињеничне основе побијаног рјешења оспорава се правилност закључка да је оптужени био у бјекству, са тврдњом да је одлазак у А. мотивисан рјешавањем егзистенцијалних услова породице и запослења, те да нема других околности које указују на опасност од бјекства, јер у РС, у Г., оптужени има породичну кућу, гдје живи са супругом и дјецом. Жалба оспорава и правилност оцјене доказа на којима је заснован закључак о кривици оптуженог, за дјело за које је оглашен кривим.

Изнесени аргументи жалбе, су неосновани, како у погледу наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, јер се тим приговорима у основи оспорава правилност закључка о неопходности продужења притвора оптуженом по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП – Пречишћени текст, јер се оспорава ваљаност датих разлога за такав закључак, тако и у погледу правилно утврђеног чињеничног стања.

Према одредби члана 203. став 1. ЗКП – Пречишћен текст, притвор након изрицања првостепене пресуде се може одредити или продужити ако је том пресудом изречена казна затвора и ако постоје разлози за притвор, прописани одредбом члана 197. став 1. тачке а), в) и г) ЗКП – Пречишћен текст. Сљедом таквог законског рјешења, у поступку по жалби на рјешење о одређивању или продужењу притвора након изрицања осуђујуће пресуде, којом је оптуженом изречена казна затвора, у испитивању законитости притвора, жалбено вијеће ће се ограничити на испитивање постојања неког од наведених притворских разлога, из цитиране законске одредбе, без упуштања у оцјену правилности утврђења осуђујуће пресуде о постојању доказа за извршење дјела за које је затворска казна изречена оптуженом, јер то питање, може бити предмет оцјене у поступку по жалби на ту пресуду, како то и жалба браниоца оптуженог у једном дијелу образложења, а након већ изнесених приговора, правилно наводи.

Надаље, приговорима жалбе се не може оспорити правилност закључка побијаног рјешења, нити ваљаност датих разлога, о неопходности продужења притвора оптуженом и након изрицања осуђујуће пресуде, а из разлога прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка а) ЗКП – Пречишћени текст. Дакле, чињеница да је оптужени промјенио мјесто пребивалишта, да је напустио РС и дуже вријеме није био доступан правосудним органима и органима гоњења, те да је лишен слободе по потјерници у А., су и по оцјени жалбеног

вијећа околности које указују на опасност од бјекства, и које су правилно одредиле претресно вијеће за примјену притвора, као мјере принуде, по наведеном законском разлогу, након изрицања осуђујуће пресуде, којом је оптужени оглашен кривим за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци.

На основу наведеног а примјеном члана 336. став 3. ЗКП – Пречишћени текст, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић